

Spectrum malarstwa

ANNA CARPENTER
SPECTRUM-MALARSTWO

Z notatnika...

Malując, opowiadam o emocjach. Moje „świata opisanie” jest świadomie skrajnie subiektywnym notowaniem stanu ducha – emocji, odczuć, wrażeń, przeczuć, szeptu intuicji, marzeń... Obrazy są osobistym zapisem emocjonalnego odpowiednika procesu myślowego. Wymagają czasu i skupienia. Malarstwo abstrakcyjne to muzyka dla oczu, to poezja wyrażana kolorem.

Odczuwam coraz mniejszą potrzebę, by malarstwo odwzorowywało rzeczywistość. Język „emocjonalnej abstrakcji”, którym się posługuję, najlepiej służy „nie-nazwaniu” tego, o czym chcę opowiadać, ponieważ w moim przekonaniu dosłowność przekazu odbiera mu głębię. „Nie-nazwanie” to „Nienadawanie Imienia” – imię oswaja, udomawia, piętnuje, odbiera dystans, skraca perspektywę...

Fascynuje mnie światło. Patrząc na świat, obserwuję światło – to ono buduje formę, to ono nadaje koloryt. Światło to energia.

Materia jest iluzją – świat to czysta energia o nieco bardziej zorganizowanej formie. Boski ład (jakkolwiek Boga rozumiemy) przenika wszystko, porządkując tę formę.

W tym sensie forma jest zawsze czymś absolutnie wyważonym...

Anna Carpenter

<http://annacarpenterart.wix.com/painting>

<http://www.facebook.com/AnnaStolarskaCarpenter>